

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Кж-07-000 203
Бања Лука, 10.10.2007. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија мр Вељка Икановића, као предсједника вијећа, те Обрена Бужанина и Војислава Димитријевића, као чланова вијећа, уз учешће Софије Рибић као записничара, у кривичном предмету против оптуженог Ј. Х., због кривичног дјела разбојништво из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката С. Ц. из Б., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бијељини број 012-0-К-07-000 013 од 28.9.2007. године, у сједници вијећа одржаној 10.10.2007. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована жалба браниоца оптуженог Ј. Х., изјављена против рјешења Окружног суда у Бијељини број 012-0-К-07-000 013 од 28.9.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бијељини број 012-0-К-07-000 013 од 28.9.2007. године, продужен је притвор оптуженом Ј. Х., након изрицања пресуде којом му је због кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) изречена казна затвора у трајању од 5 (пет) година. Притвор је продужен из разлога садржаних у одредбама члана 189. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку (у даљем тексту: ЗКП-а), и по том рјешењу може трајати до упућивања на издржавање казне, али најдуже до 28.6.2008. године.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио бранилац оптуженог, адвокат С. Ц. из Б., због битне повреде одредаба кривичног поступка с приједлогом да се побијано рјешење преиначи и према оптуженом укине притвор.

Испитујући побијано рјешење у дијелу којим се жалбом побија, а сходном примјеном одредбе члана 312. ЗКП-а, овај суд је одлучио као у изреци рјешења из слиједећих разлога:

На приговору жалбе садржаном у тврдњи да побијано рјешење није дало ваљане аргументе за утврђени законски разлог за продужење притвора, не може се темељити битна повреда одредаба кривичног поступка, јер приговор оваквог карактера у суштини представља замјерку правилности утврђеног чињеничног стања на коме се заснива означени притворски разлог, те сљедом тога представља приговор оваквог карактера који улази у жалбени основ одређен као погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање.

Аргументима жалбе не може се основано довести у сумњу правилност чињеничног утврђења на коме се заснива закључак тог рјешења о постојању притворског разлога, садржаног у одредби члана 189. став 1. тачка г) ЗКП-а, за задржавање оптуженог у притвору и након изрицања првостепене пресуде, којом му је изречена казна затвора у наведеном трајању.

Наиме, овај притворски основ одређују, с једне стране, тежина почињеног дјела, посматрано кроз прописани посебни максимум казне затвора за одређено дјело, и објективизирана на кривична дјела за која се може изрећи казна затвора осам година или тежа казна, те с друге стране степена угрожене сигурности грађана, а која се процјењује на основу начина извршења дјела и тежине посљедице дјела. Када се у образложењу побијаног рјешења апострофирају околности које детерминишу начин извршења дјела и тежину посљедице дјела, онда нема мјеста жалбеном приговору који оспорава валидност образложења за притворски основ које у себи садржава битне елементе извршеног кривичног дјела. Дакле, начин извршења дјела и тежина посљедице дјела, које чине битне елементе дјела, према законској диспозицији овог притворског основа, јесу елементи који представљају основу за процјену неопходности притвора из разлога сигурности грађана.

Коначно, неутемељен је жалбени приговор којим представља да је побијано рјешење о продужењу притвору реликт ранијег прописа о обавезности притвора у случају изрицања казне у трајању дужем од пет година, јер насупрот таквој тврдњи, из образложења побијаног рјешења је јасно видљиво да је притвор продужен из разлога сигурности грађана, садржаног у одредби члана 189. став 1. тачка г) ЗКП-а, а не према висини изречене казне, како то жалба представља.

Из изнијетих разлога жалба браниоца оптуженог се показује као неоснована, ради чега је овај суд у смислу одредбе члана 328. став 3. ЗКП-а, одлучио као у изреци рјешења те исту одбио.

Записничар
Софија Рибић

Предсједник вијећа
мр Вељко Икановић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић